

Hej och välkommen!

2010-12-10

Jag heter David Ehrenstråle och uttalar efternamnet så ("E" i stället för "Ä" i början).

Dessutom stavas jag det utan "h" på slutet.

Det är inte ofta som det ordnats släktmöten för oss "Ehrenstrålar".

Ett par gånger i smäländska Bäckaby, vid vår anfaders gravkor.

En gång i Lund där han hade mycket av sin yrkesmässiga gärning.

Och nu här i Stockholm, på Riddarhuset.

Det är faktiskt första gången jag själv besöker Riddarhuset.

Mötena i Bäckaby var livligt besökta, i Lund var vi endast en handfull deltagare.

Därför är det roligt att se att vi denna gång har fått en god uppslutning, välkommen!

I praktiken är det naturligtvis omöjligt att hitta en dag och en plats som passar alla. De som inte har möjlighet att komma i dag får som vanligt skylla sig själva.

David Nehrman (1695-1769) adlades 1746 och fick sitt sköldebrev 1756. En sådan fördröjning av var långt ifrån ovanlig. Monarken adlade och hade sig medan de effektuerande instanserna ibland markerade sin makt genom att dröja med utfärdandet av det skriftliga beviset. Slakten introducerades på Riddarhuset 1756 med ättnummer 1961.

Monarkens motivering till adlandet av David Nehrman, så som den kan utläsas i sköldebrevet lyder: "Vår närmaste Företrädare i Regeringen Glorwördig i åminnelse Konung Fredric den Förste har i sådant afseende, förklarar att nådigt wälbehag öfwer de långliga, troгна och nyttiga tjenester, hwar med Vår Tro Man och Justitiæ Revisions Secreterare Oss älskelig David Nehrman sin Öfwerhet och Fädernesland städse tilhanda gått, då Hans Maj:it redan år 1734 icke allenast försäkrat honom såsom då warande Ordin: Professor i Juridiska Faculteten wid Kongl: Academiens i Lund om nådig ihogkommelse med Adelskap, utan ock sedermera uppå 2ne Academiens Cancellairers särkilte underdåniga erindran der om, Åren 1742 och 1746 fullbordat Dess nådiga löfte, och genom öppen Resolution skänkt honom Adelig Sköld och wärdighet, til följe hwar af han ock wid nu påstående Riksdag blifwit på Riddarhuset introducerad och ibland Swea Rikes Ridderskap och Adel immatriculerad."

Ett sirligt språk minst sagt, men nyckelformuleringen tycks kort och gott vara "långa, troгна och nyttiga tjänster". Uttrycket immatrikulerad betyder för övrigt upptagen i en förteckning över medlemmarna i en organisation, ibland med vissa personliga data.

Vi må vara lågadliga och därmed inte lika "fina" som grevar och baroner men det som skiljer adlandet av exempelvis Sir Elton John och Sir Cliff Richard från oss är att deras adelskap är personligt där det ehrenstrålska går i arv. Enligt sakkunskapen motsvarar vårt adelskap mer det för en "Lord" än för en "Sir".

Sköldebrevet efter David Nehrman-Ehrenstråle har funnits i slakten till 2009, då det deponerades hos Riddarhuset. Tummat och skamfilat som en foliant hinner bli under en flera hundra år lång resa. Den sista tiden förvarade jag det hemma, insvept i ett utvättat påslakan och placerat i en skyddande specialväska.

Efter samråd med dem som deltog i lundamötet beslöt vi att höra med Riddarhuset om sköldebrevet kunde deponeras här. Större tillgänglighet för omvärlden och en bättre förvaringsteknik var motiveringen. Ragna, Kjell och Henrik transporterade brevet till Stockholm. Men före deposition fick sköldebrevet genomgå en varsam restaurering, utförd av Siegfried Heim på Riksarkivet. Samtidigt gjorde Riksarkivets Carl Michael Raab en renskrift av texten.

Riddarhuset har som långsiktigt mål att digitalisera de sköldebrev som finns här – ett projekt som kan ta litet tid. I avvaktan på detta kommer jag att på min hemsida lägga ut en digital kopia under loppet av nästa vecka.

Adressen blir: ”www.flaskborsten.se/skoldebrev”.

Den digitala kopia som publiceras på Flaskborsten.se bygger på foton tagna av Ridarhusets genealog, Göran Mörner, och Raabs transkription. Lyckas jag ta några trevliga bilder i dag läggs de också ut på sidan som redan innehåller bilder från Bäckaby- och Lundamötena.

Gravkoret i Bäckaby ligger vackert inbäddat i en backe på kyrkogården. Underhållet och dess finansiering är i grunden en angelägenhet för hela släkten. I modern tid har det vitkalkats av Kjell Ehrenstråle. I sommar kommer jag att trumma ihop en liten ”kommandostyrka” för att köra de 30 milen dit och tjära trätaget.

Inte bara underhållet är en gemensam angelägenhet utan även kanske beslutet om vilka som skall få gravsättas i gravkoret. Som det nu är finns två gedigna kopparkistor samt ett stort antal askurnor där, bland annat min fars. Den fråga vi på sikt måste kunna besvara är: skall vi alla kunna gravsättas där eller behöver vi en policy för att gravkoret inte skall bli överfyllt?

En annan fråga är hur ofta vi skall försöka ordna släktsammankomster – och var?

Bäckaby må vara ljuvligt på sommaren, men antalet förlustelser i environgerna är begränsade.

Lund ligger i landets ena extrema ytterände, opraktiskt för norrifrån kommande deltagare och – i sig – ett bevis på att Sverige är ett synnerligen avlångt land.

Men båda platserna har en nära koppling till David Nehrman-Ehrenstråles liv.

Stockholm ligger möjligen bättre till?

Har man en släktförening blir sådana här saker lättare. Detta kan vi naturligtvis inrätta även för vår släkt. Det kräver emellertid en tillräckligt stor intresserad flock att plocka aktiva deltagare ur, för att arbetet skall bli utfört. Det skall till en styrelse, suppleanter, ekonomi & redovisning, revisorer, årsmöten, en valberedning, utskick etc.

För min personliga del får jag konstatera att intresset för att delta i den typen av aktiviteter är minimalt, men detta får absolut inte stå i vägen för bildandet av en förening om det finns tillräckligt många intresserade som vill arbeta med dessa frågor.

Nu ser jag fram emot att, under ett par timmar, få umgås med trevliga, kända och okända släktingar på min fädernesida.

Slutligen vill jag tacka inte bara David Nehrman-Ehrenstråle för att vi är här, utan även Henrik, framför allt, och Fredrik som förberett och lagt upp dagens sammankomst. Bra gjort pojkar, tack!